

Ang Aklat ni Joel at ang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano - Bilang Tatlumpu't Walo

Jeff Pippenger
2026-01-30

Bilang Tatlumpu't Walo

Ang pagsubok ng Tinapay ng Langit ay ang omega na pagsubok ng pagiging alagad sa mga araw ni Jesus, at ito rin ang omega kaugnay ng pagsubok ng maná na kinakatawan sa alpa ng kasaysayan ng tipan ng sinaunang Israel. Ang pasimula ay ang maná; ang wakas ay ang Tinapay ng Langit. Ang omega ay laging pinakamalaki, kaya ang pinakamalaking pagtalikod ng mga alagad ay nagmamarka sa Capernaum bilang ang omega sa kasaysayan ni Cristo at sa pagsubok ng pagiging alagad.

At sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, Kung ang sinuman ay ibig sumunod sa akin, ikaila niya ang kaniyang sarili, pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. Sapagkat ang sinumang nagnanais iligtas ang kaniyang buhay ay mawawalan ng buhay; at ang sinumang mawalan ng kaniyang buhay alang-alang sa akin ay matatagpuan niya ito. Sapagkat ano ang pakinabang ng tao, kung makamtan man niya ang buong sanlibutan, ngunit mapapahamak ang kaniyang kaluluwa? o ano ang maibibigay ng tao na kapalit ng kaniyang kaluluwa? Sapagkat darating ang Anak ng Tao sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama, na kasama ang kaniyang mga anghel; at kung magkagayo'y gagantihan niya ang bawat tao ayon sa kaniyang mga gawa. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, may ilan sa mga nakatayo rito na hindi titikman ang kamatayan, hanggang sa makita nila ang Anak ng Tao na dumarating sa kaniyang kaharian. Mateo 16:24-28.

Ang Capernaum ay isang pagsubok na omega. Ang pagsubok sa Capernaum ay ang pagsubok ng langis sa talinghaga ng sampung dalaga; na nagsisimula sa sigaw sa hatinggabi, at nagpapasimula ng isang yugto na kinapapalooban ng pagkilalang wala silang langis ang mga hangal na dalaga. Pagkatapos ay nagsisimula silang mataranta habang lumalapit sila sa sumasarang pinto ng batas ng Linggo, na kinakatawan ng krisis sa Capernaum sa Juan 6:66. Sa propetikong pananaw, sila ay “napapahiya.”

Narito, dumarating ang mga araw, sabi ng Panginoong Dios, na ako'y magpapadala ng taggutom sa lupain, hindi taggutom sa tinapay, ni pagkauhaw sa tubig, kundi sa pagkarinig ng mga salita ng Panginoon: At sila'y magsisipaggala-gala mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa hilaga hanggang sa silanganan, sila'y tatakbo nang paroo't parito upang hanapin ang salita ng Panginoon, at hindi masusumpungan. Sa araw na yaon ay manghihina sa uhaw ang magagandang dalaga at ang mga kabataang lalake. Silang nagsisipanumpa sa pamamagitan ng kasalanan ng Samaria, at nagsasabi, Buhay ang iyong dios, Oh Dan; at, Buhay ang paraan ng Beersheba; sila man ay mangabubuwal, at hindi na muling babangon. Amos 8:11-14.

Ang pagsubok na Omega sa Capernaum ay sumasagisag sa pagsubok na Omega na sumusunod sa pundasyong pagsubok ng 2024. Ang pagsubok na Omega ang pook kung saan ang kasintahang babae ay tinatatakan bago pa ang batas ng Linggo. Doon, ang paghihiwalay ay pangwakas na pinagtitibay magpakailanman, sapagkat pag siya'y naging dalisay na, wala nang mga taga-ibang bayan (mga Hentil) na daraan pa sa Jerusalem magpakailanman.

Ang Panginoon ay uungal din mula sa Sion, at iparirinig ang kaniyang tinig mula sa Jerusalem; at yayanig ang langit at ang lupa; ngunit ang Panginoon ang magiging pag-asa ng kaniyang bayan, at ang kalakasan ng mga anak ni Israel. Sa gayon ay malalaman ninyo na ako ang Panginoon ninyong Diyos na nananahan sa Sion, ang aking banal na bundok; kung magkagayo'y magiging banal ang Jerusalem, at hindi na daraan sa kaniya ang mga taga-ibang bayan kailanman.

At mangyayari sa araw na yaon, na ang mga bundok ay tutulo ng bagong alak, at ang mga burol ay aagos ng gatas, at lahat ng mga ilog ng Juda ay aagos ng tubig; at isang bukal ay manggagaling sa bahay ng Panginoon, at didilig sa libis ng Shittim.

Ang Egipto ay magiging kagibaan, at ang Edom ay magiging ilang na tiwangwang, dahil sa karahasan laban sa mga anak ng Juda, sapagka't nagbubo sila ng dugong walang sala sa kanilang lupain. Nguni't ang Juda ay tatahan magpakailanman, at ang Jerusalem sa salit salinlahi. Sapagka't aking lilinis ang kanilang dugo na hindi ko nilinis: sapagka't ang Panginoon ay tumatahan sa Sion. Joel 3:16-21.

Nililinis ang Jerusalem mula sa kasalanan sa mga huling yugto ng paghuhukom na may pagsisiyasat, na, ayon sa Zacarias kabanata tatlo, ay kung saan ibinibigay kay Josue ang puting kasuotang lino ng Filadelfia upang ipalit sa maruming kasuotan ng Laodicea. “Kung magkagayo'y magiging banal ang Jerusalem, at hindi na daraan sa kaniya ang mga dayuhan,” sapagkat ang trigo ay naihiwalay na sa mga panirang-damo at tinipon bilang handog na unang bunga. Ito ay nagaganap sa pagsubok na Omega, at nagaganap kapag nabubuksan ang mga durungawan ng langit, at inihuhulog ni Jesus ang mga hiyas sa baul at sinasabi sa sanlibutan, “Halikayo at tingnan.” “Halikayo at tingnan” ang watawat ng aking kaharian, ang aking kasintahang babae, ang aking handog na mga Levita gaya ng mga araw noong una. “Halikayo at tingnan” ang aking templo, ang aking baul na puno ng mga hiyas—na ang bawat isa ay inihanda bilang bahagi ng korona ng kaharian ng kaluwalhatian.

Ang saligang pagsubok na alpha ng 2024 ay humahantong sa pagsubok na omega ng templo. Nagaganap ang pagsubok na omega kapag nabubuksan ang mga dungawan ng langit, na siya ring panahon kapag inihahanda ng kasintahang babae ang kaniyang sarili. Ang mga dalagang mangmang, at ang kanilang huwad na mensahe ng “kapayapaan at katiwasayan” tungkol sa Huling Ulan, ay hinihipang palabas ng hangin sa mga bukas na dungawan, sapagkat ang mensahe ng kasaysayang ito ay ang mensahe ng hanging silanganan. Ang mensaheng ito ay ang magaspang na hangin ni Isaias na pinigil sa araw ng hanging silanganan; ito ang apat na hangin ni Juan na pinipigil sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

"Tayo ba'y matutulog sa mismong bingit ng daigdig na walang hanggan? Tayo ba'y magiging manhid at malamig at patay? O, nawa'y magkaroon sa ating mga iglesya ng Espiritu at hininga ng Diyos na ihininga sa Kaniyang bayan, upang sila'y makatindig sa kanilang mga paa at mabuhay." Manuscript Releases, tomo 20, 217.

Ang mga tumatanggi sa mensaheng iyon ng silangang hangin ng Islam ay tinatangay ng hangin palabas ng bintana—siya mismong sagisag ng kanilang paghihimagsik. Ang basura ng kamalian ay mananatiling nakakapit magpakailanman sa uring mga mangmang na walang langis. Muling nakipisan si Efraim sa kaniyang mga diyos-diyosan. Itinakwil nila ang paglago ng kaalaman hinggil sa panahon ng pagseselyo, at ang kaugnayan nito sa Islam ng ikatlong "woe." Babaguhin ng Diyos ang kaluwalhatian ng kanilang huwad na mensahe ng Huling Ulan upang maging "kahihyan."

Ang aking bayan ay nalilipol dahil sa kakulangan ng kaalaman: sapagkat itinakwil mo ang kaalaman, itatakwil din kita, upang huwag kang maging saserdote sa akin; yamang iyong kinalimutan ang kautusan ng iyong Diyos, kakalimutan ko rin ang iyong mga anak.

Habang sila'y dumarami, gayon din sila nagkasala laban sa akin; kaya't gagawin kong kahihyan ang kanilang kaluwalhatian. Kinakain nila ang kasalanan ng aking bayan, at itinituon nila ang kanilang puso sa kanilang kasamaan. At mangyayari, gaya ng bayan, gayon ang saserdote; at parurusahan ko sila dahil sa kanilang mga lakad, at gagantihan ko sila ayon sa kanilang mga gawa. Sapagkat sila'y kakain, ngunit hindi mabubusog; sila'y magpapakakiapid, ngunit hindi darami; sapagkat tumigil sila sa pagtalima sa Panginoon. Ang pakikiapid at alak at bagong alak ay nag-aalis ng unawa. Ang aking bayan ay sumasangguni sa kanilang mga kahoy, at ang kanilang tungkod ay nagpapahayag sa kanila; sapagkat ang espiritu ng pakikiapid ay nagpaligaw sa kanila, at sila'y nagpatutot mula sa ilalim ng kanilang Diyos. Nag-aalay sila ng mga hain sa mga taluktok ng mga bundok, at nagsusunog ng kamangyan sa mga burol, sa ilalim ng mga roble at ng mga álamo at ng mga olmo, sapagkat mabuti ang lilim ng mga iyon; kaya't ang inyong mga anak na babae ay magpapakakiapid, at ang inyong mga asawa ay mangangalunya. Hindi ko parurusahan ang inyong mga anak na babae kapag sila'y nagpapakakiapid, ni ang inyong mga asawa kapag sila'y nangangalunya; sapagkat sila rin ay nagbubukod ng kanilang sarili kasama ang mga patutot, at naghahain kasama ang mga patutot; kaya't ang bayang walang unawa ay mabubuwal.

Bagaman ikaw, Israel, ay nagpatutot, gayunma'y huwag sanang magkasala si Juda; at huwag kayong pumaroon sa Gilgal, ni umahon sa Bethaven, ni manumpa, "Buhay ang Panginoon." Sapagkat ang Israel ay umuurong na gaya ng bakang palaurong; ngayo'y pakakainin sila ng Panginoon na gaya ng isang kordero sa maluwang na dako.

Si Efraim ay nakapisan sa mga diyos-diyosan; pabayaan mo siya.

Ang kanilang inumin ay maasim: walang patid ang kanilang pakikiapid: ang mga pinuno niya, na may kahihyan, ay iniibig ang “Magbigay kayo.” Binalot siya ng hangin sa mga pakpak nito, at mapapahiya sila dahil sa kanilang mga hain. Oseas 4:6-19.

Ang latak na inaalís ay kapwa ang mga dalagang hangal at ang kanilang mga maling doktrina na kanilang kinapisan. Nagiging gaya tayo ng ating kinakain, at tinanggihan nila ang mensahe ng hanging silangan, sa halip ay pinili ang kasinungalingan na nagdadala ng matinding panlilinlang kasunod nito, at napsan sa kanilang huwad na mensahe ng kapayapaan at kapanatagan hinggil sa huling ulan. Ang bagong alak ni Joel ay inalis mula sa kanilang mga bibig, doon mismo kung saan si Jeremias ay nagiging bibig ng Diyos.

Sa pagtakwil sa katotohanan, itinatakwil ng mga tao ang May-akda nito. Sa pagyurak sa kautusan ng Diyos, itinatanggi nila ang awtoridad ng Tagapagbigay ng Kautusan. Kasindali ng paghubog ng isang diyus-diyusan sa kahoy o bato ang paggawa ng diyus-diyusan mula sa mga maling doktrina at teorya. Sa pamamagitan ng maling paglalarawan sa mga katangian ng Diyos, inihahantong ni Satanas ang mga tao na isiping Siya’y may huwad na likas. Sa marami, isang pilosopikong diyus-diyusan ang naluluklok sa lugar ni Jehova; samantalang ang buháy na Diyos, gaya ng nahahayag sa Kanyang salita, kay Cristo, at sa mga gawa ng paglalang, ay sinasamba ng iilan lamang. Libu-libo ang ginagawang diyos ang kalikasan habang itinatanggi ang Diyos ng kalikasan. Bagaman sa ibang anyo, umiiral ang idolatriya sa mundong Kristiyano ngayon na kasing-tunay ng pag-iral nito sa sinaunang Israel sa mga araw ni Elias. Ang diyos ng maraming nagpapakilalang marurunong, ng mga pilosopo, makata, pulitiko, mamamahayag—ang diyos ng mga pino at sunod sa moda na sirkulo ng lipunan, ng maraming kolehiyo at unibersidad, maging ng ilan sa mga institusyong teolohikal—ay bahagya lamang na mas mabuti kaysa kay Baal, ang diyos ng araw ng Fenicia.

Sa pagbubukod ng tunay at ng huwad sa panaginip ni Miller, itinatangay ng hangin palabas ang mga huwad na dalaga, samantalang, sa omega na panloob na pagsubok ng bukas na bintana, tinatatakan ng Panginoon ang Kaniyang nobya.

Narito, aking susuguin ang aking sugo, at ihahanda niya ang daan sa harap ko; at ang Panginoon na inyong hinahanap ay biglang darating sa kaniyang templo, ang Sugong Tipan, na inyong kinalulugdan; narito, siya’y darating, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Ngunit sino ang makatatagal sa araw ng kaniyang pagdating? at sino ang makakatayo kapag siya’y nahayag? sapagkat siya’y gaya ng apoy ng tagapadalisay, at gaya ng sabon ng mga tagapagpaputi. At siya’y uupo na parang tagapadalisay at tagapaglinis ng pilak; at kaniyang dadalisayin ang mga anak ni Levi, at lilinisin sila na gaya ng ginto at pilak, upang sila’y maghandog sa Panginoon ng handog sa katuwiran. Kung magkagayo’y ang handog ni Juda at ng Jerusalem ay magiging kalugud-lugod sa Panginoon, gaya ng sa mga unang araw, at gaya ng sa mga taong una. Malakias 3:1-4.

Ang mga anak ni Levi ay ang mga anak ng mga Levita na nanatiling tapat sa pagsubok ng larawan ng hayop sa panahon ni Aaron, at muli sa pagsubok ng larawan ng hayop sa panahon ni Jeroboam. Sila yaong mga pumapasa sa pagsubok ng larawan ng hayop, na siyang pagsubok na sa pamamagitan nito’y pinagpapasiyahan ang kanilang walang-hanggang kapalaran, at ang pagsubok

na dapat nilang maipasa, bago tayo tatatakan.

Ipinakita sa akin ng Panginoon nang malinaw na ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang probasyon; sapagkat ito ang magiging dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kapalaran.

Ito ang pagsubok na dapat harapin ng bayan ng Diyos bago sila maselyuhan. Ang lahat ng nagpatunay ng kanilang katapatan sa Diyos sa pamamagitan ng pagtupad sa Kanyang kautusan, at tumatangging tanggapin ang isang huwad na Sabat, ay mapapabilang sa hanay sa ilalim ng watawat ng Panginoong Diyos na Jehova, at tatanggap ng selyo ng Diyos na buhay. Yaong mga isinusuko ang katotohanang buhat sa langit at tinatanggap ang Sabat ng Linggo ay tatanggap ng tatak ng hayop. Ang Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, pahina 976.

Ang pagsubok ng larawan ng hayop ay ang pagsubok na nauuna sa pagsubok ng tanda ng hayop sa Batas sa Linggo, at ito’y dapat maipasa bago magsara ang pintuan.

Ito ang pagsubok na nagpapadalisay sa mga matuwid at gayundin ay naghihiwalay sa mga matuwid mula sa mga hindi-matuwid. Ito ang pagsubok kung saan nasumpungan sina Daniel, Shadrach, Meshach, at Abednego na sa paningin ay higit na kaaya-aya at mas matataba kaysa sa mga kumain ng pagkain ng Babilonia. Isang pangkat ang kumain ng Tinapay ng Langit at ang isa pa ng tinapay ng Babilonia. Ito ang pagsubok ng tinapay sa sinagoga sa Capernaum.

Sa panlabas, ang panahon ng pagsubok na kinaroroonan natin ngayon ay ang pagsubok ng larawan ng hayop, ang pagsasanib ng simbahan at estado sa loob ng Estados Unidos. Ang kaparis na panloob na panahon ng pagsubok ay tumutukoy sa isang uri ng mga dalaga na nagpapamalas ng larawan ng pagkatao, at sa isa pang uri ng mga dalaga na nagpapamalas ng larawan ng Pagka-Diyos na pinagsanib sa pagkatao. Matapos tukuyin ni Malakias ang paglilinis at pagdadalisay ng mga Levita, nagpanukala ang Diyos ng isang pagsubok.

At lalapit ako sa inyo upang humatol; at ako’y magiging saksing mabilis laban sa mga manggagaway, at laban sa mga mangangalunya, at laban sa mga nanunumpa ng kasinungalingan, at laban sa mga nang-aapi sa manggagawang upahan sa kaniyang sahod, sa babaing bao at sa ulila, at laban sa mga nagtatabingi sa karapatan ng dayuhan, at hindi natatakot sa akin, sabi ng Panginoon ng mga hukbo.

Sapagkat ako ang Panginoon, hindi ako nagbabago; kaya’t kayong mga anak ni Jacob ay hindi nalilipol. Malakias 3:5, 6.

Ang unang pagsubok ay ang matakot sa Diyos, at ang pangkat na nabigo sa pagsusulit ng Sugo ng Tipan ay saka tinugunan ng limang kahatulan, isa para sa bawat isa sa mga mangmang na dalaga na tumutugma sa pagiging kahabag-habag, kaawa-awa, dukha, bulag, hubad; limang propetikong katangian para sa limang mangmang na dalaga na inilalagom sa pariralang "at huwag ninyo akong katakutan." Sila ang mga nabigo sa saligang unang pagsubok na alpha. Nabigo sila sapagkat hindi nila naunawaan na ang Diyos ay hindi kailanman nagbabago. Sila ang mga nabigo sa saligang panlabas na pagsubok na alpha ng 2024.

May mga aral na dapat matutuhan mula sa kasaysayan ng nakaraan; at sa mga ito ay ibinabaling ang pansin, upang maunawaan ng lahat na ang Diyos ay gumagawa sa gayunding paraan ngayon gaya ng Kaniyang lagi nang ginagawa. Ang Kaniyang kamay ay nakikita sa Kaniyang gawain at sa gitna ng mga bansa sa kasalukuyan, gaya rin ng lagi, magmula pa nang unang ipinahayag ang ebanghelyo kay Adan sa Eden.

May mga kapanahunan na humuhudyat ng pagbaling sa kasaysayan ng mga bansa at ng iglesya. Sa pangangasiwa ng Diyos, pagdating ng iba't ibang krisis na ito, ang liwanag para sa panahong yaon ay ipinagkakaloob. Kung ito'y tinatanggap, nagkakaroon ng pag-unlad na espirituwal; kung ito nama'y itinatakwil, sumusunod ang pag-urong na espirituwal at pagkalubog. Inilahad ng Panginoon sa Kanyang salita ang masikhay na gawain ng ebanghelyo, kung paano ito isinagawa noong nakaraan, at kung paano ito isasagawa sa hinaharap, hanggang sa pangwakas na tunggalian, kung kailan ang mga ahensiyang makasatanas ay gagawa ng kanilang huling kagila-gilalas na pagkilos. Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Hindi nakikita ng mga taga-Laodicea na ang paraan ng pakikitungo ng Diyos sa mga tao ay kailanma'y di nagbabago. Kapag tinanggap ang liwanag, o ang langis, may pagpapala; kung hindi, nauuwi sa pagkalubog ng barko.

Noong mga nagdaang kapanahunan, ipinahayag ng Panginoong Diyos ng langit ang Kaniyang mga lihim sa Kaniyang mga propeta. Ang kasalukuyan at ang hinaharap ay kapwa malinaw sa Kaniya. Ang tinig ng Diyos ay umalingawngaw sa pagdaan ng mga kapanahunan, ipinabatid sa tao kung ano ang magaganap. Ang mga hari at mga prinsipal ay sumasakop sa kani-kaniyang mga puwesto sa panahong itinakda sa kanila. Iniisip nilang isinasakatuparan nila ang kanilang sariling mga layunin, ngunit sa katotohanan tinutupad nila ang salitang winika ng Diyos.

Ipinahayag ni Pablo na ang mga talaan ng pakikitungo ng Diyos sa sangkatauhan noong nakaraan “ay nasulat upang tayo’y paalalahanan, na sa atin sumapit ang mga wakas ng sanlibutan.” Ang kasaysayan ni Daniel ay ibinigay sa atin upang tayo’y paalalahanan. “Ang lihim ng Panginoon ay nasa kanila na may takot sa kaniya.” Ang Diyos ni Daniel ay patuloy na nabubuhay at naghahari. Hindi niya isinara ang langit laban sa kaniyang bayan. Gaya noong kapanahunan ng mga Judio, gayon din sa panahong ito, inihahayag ng Diyos ang kaniyang mga lihim sa kaniyang mga lingkod, ang mga propeta.

Sinasabi ng apostol na si Pedro: “Taglay din namin ang lalong tiyak na salita ng propesiya; at mabuti ang inyong gawin na ito’y inyong pagtuunan ng pansin, na gaya ng isang ilaw na nagliliwanag sa dakong madilim, hanggang sa magbukang-liwayway ang araw, at ang tala sa umaga ay sumilang sa inyong mga puso; una sa lahat, nalalaman ninyo ito: na walang propesiya ng Kasulatan na nagmumula sa sariling pagpapaliwanag. Sapagkat ang propesiya ay hindi dumating noong unang panahon sa kalooban ng tao; kundi ang mga banal na tao ng Diyos ay nagsalita, samantalang sila’y pinakilos ng Espiritu Santo.”

Ang mga hindi sumasampalataya at walang-Diyos ay hindi nakababatid ng kahalagahan ng mga tanda ng panahon, na inihula sa salitang propetiko. Sa kamangmangan ay maaari nilang tanggihan ang kinasihang tala. Ngunit kapag ang mga umaangking Kristiyano ay nagsasalita nang may pag-uyam tungkol sa mga paraan at kaparaanang ginagamit ng Dakilang AKO

upang ipaalam ang Kaniyang mga layon, ipinakikita nila na sila'y mangmang kapwa sa mga Kasulatan at sa kapangyarihan ng Diyos. Batid ng Manlilikha ang tiyak na mga salik na Kaniyang kailangang harapin sa kalikasang pantao. Alam Niya kung anong mga kaparaanan ang nararapat Niyang gamitin upang makamit ang nilalayong kinalabasan.

Ang salita ng tao ay nabibigo. Ang sinumang ginagawang sandigan ang mga pahayag ng mga tao ay dapat manginig; sapagkat balang araw siya'y magiging gaya ng isang sasakyang-dagat na nabagbag. Ang salita ng Diyos ay walang kamalian, at nananatili magpakailanman. Ipinahayag ni Cristo, "Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hanggang sa maglaho ang langit at ang lupa, ni isang tuldok o isang kudlit ay sa anumang paraan ay hindi lilipas mula sa kautusan, hanggang sa matupad ang lahat." Ang salita ng Diyos ay mananatili sa mga walang-humpay na kapanahunan ng kawalang-hanggan. Youth Instructor, Disyembre 1, 1903.

Ang Diyos ay hindi nagbabago kailanman, at Siya'y gumagawa sa gayunding paraan gaya ng lagi Niyang ginagawa.

Ang gawain ng Diyos sa lupa, mula sa kapanahunan hanggang sa kapanahunan, ay nagpapakita ng kapansin-pansing pagkakatulad sa bawat dakilang repormasyon o kilusang panrelihiyon. Ang mga prinsipyong sinusunod ng Diyos sa pakikitungo sa mga tao ay hindi nagbabago kailanman. Ang mahahalagang kilusan ng kasalukuyan ay may mga kahalintulad sa mga nagdaan, at ang karanasan ng iglesia sa mga naunang kapanahunan ay nagtataglay ng mga aral na may dakilang halaga para sa ating sariling panahon. *The Great Controversy*, 343.

Ang unang apat na talata ng ikatlong kabanata ng Malakias ay tumutukoy sa sugo na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan, at sa paglilinis at pagdalisay ng mga Levita. Pagkatapos ay ipinapahayag ng Panginoon ang hatol laban sa Laodicea, at tinutukoy na wala silang takot sa Diyos, na ang ibig sabihin ay nabigo sila sa batayang pagsubok na alpha ng ikatlong anghel. Ang kawalan nila ng takot sa Diyos ay kumakatawan sa sinadyang pagtanggap sa kaalaman, at ang konteksto ng kaalamang kanilang tinatanggi ay ang pagtanggap sa kasaysayan ng sugo na naghahanda ng daan at ng Banal na Sugo na sumusunod. Tinutukoy ng lahat ng mga propeta ang mga huling araw, at walang magiging dahilan upang tukuyin ang isang huwad na kilusang reformatibo kung wala ang tunay.

Ngunit hindi nanatiling walang ginagawa si Satanas. Tinangka niya ngayon ang lagi na niyang tinatangkang gawin sa bawat iba pang kilusang pangreporma—na dayain at lipulin ang mga tao sa pamamagitan ng pagpapasok sa kanila ng isang huwad bilang kapalit ng tunay na gawain. Gaya ng nagkaroon ng mga huwad na Cristo sa unang siglo ng simbahang Kristiyano, gayundin ay bumangon ang mga bulaang propeta sa ikalabing-anim na siglo.

Ang konteksto ng unang anim na talata ng Malakias kabanata tatlo ay ang paglilinis at pagdadalisa sa mga Levita ng reformatibong kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang Future for America ay alinman sa mismong kilusang iyon, o isa sa maraming huwad. Pagkatapos ay nagsasaad si Malakias:

Mula pa noong mga araw ng inyong mga magulang ay lumihis kayo sa aking mga palatuntunan at hindi ninyo iningatan ang mga iyon. Manumbalik kayo sa akin, at ako'y

manunumbalik sa inyo, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Malakias 3:7.

Ang lumalalang paghihimagsik sa loob ng apat na salinlahi ang siyang panimula at konteksto ng aklat ni Joel, at tinutukoy din ni Malakias ang gayunding lumalalang paghihimagsik nang kanyang sabihin, “maging mula pa sa mga araw ng inyong mga ama kayo’y nagsitalikod.” Mula noong 1863—ang mga araw ng mga ama ng unang salinlahi ng paghihimagsik—sila ay patuloy na lumalayo, palayo nang palayo, sa Diyos. Ang pahayag ng hatol laban sa kanilang patuloy na kasalanan ay pinapahupa ng panawagang Laodiceano na, sa mapanglaw na himig, ay nangangakong kung sila’y babalik lamang, ang Diyos ay babalik sa kanila.

Nguni’t inyong sinabi, Sa paanong paraan kami manunumbalik? Ninanakawan ba ng tao ang Diyos? Gayunma’y ninakawan ninyo ako. Nguni’t inyong sinasabi, Sa ano ka namin ninakawan? Sa mga ikasampung bahagi at mga handog. Kayo’y sinumpa ng sumpa: sapagkat ninakawan ninyo ako, pati ang buong bansang ito.

Dalhin ninyo ang lahat ng ikapu sa kamalig, upang may pagkain sa aking bahay; at subukin ninyo ako ngayon sa pamamagitan nito, sabi ng Panginoon ng mga hukbo, kung hindi ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ibubuhos ko sa inyo ang isang pagpapala hanggang sa wala nang sapat na dako upang paglagyan.

At aking sasansalain ang mananakmal alang-alang sa inyo, at hindi niya sisirain ang mga bunga ng inyong lupain; ni hindi magpapalaglag ang inyong puno ng ubas ng bunga nito bago ang panahon sa bukid, wika ng Panginoon ng mga hukbo. At tatawagin kayong mapalad ng lahat ng mga bansa; sapagkat kayo’y magiging isang kalugud-lugod na lupain, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Malakias 3:5-12.

Ang saligang alphanag panlabas na pagsubok ng 2024 ay sinusundan ng panloob na pagsubok na pangwakas ng 2026. Ang pangwakas na pagsubok na iyon ay nagaganap kapag nabubuksan ang mga durungawan ng langit, at ang tatlong pook kung saan tinutukoy ang mga durungawang iyon na nakabukas sa konteksto ng Iglesiang Matagumpay ay ang Malakias 3, ang panaginip ni Miller, at ang Apocalipsis 19. Ang Malakias ang alpha, ang panaginip ni Miller ang gitna, at ang Apocalipsis ang omega. Ang pagsubok ay inilalarawan ni Cristo, bilang ang taong tagawalis ng dumi, na inihuhulog ang mga hiyas sa sisidlan. Ang mga hiyas na iyon ay kapwa mga katotohanang ganap na inayos ayon sa kanilang kaayusan, at ang nalabi. Ang imbakan ang pook kung saan tinitipon at ipinamamahagi ang “pagkain.” Gaya ng sa pagsubok ng maná, ang pagsubok ng Capernaum at ng Tinapay ng Langit—“pagkain” ang paksa.

Ang "karne" ay langis sa talinghaga ng mga dalaga, at ito’y kumakatawan sa karakter, sa Espiritu Santo, at sa mensahe ng propesiya na nagdadala ng Espiritu Santo sa mga puso at isipan ng mga humuhubog ng karakter ni Cristo. Ang "karne" ay ang "bagong alak" ni Joel na ipinagkait sa mga lasenggero ng Efraim. Upang makapasa sa panloob na batong-panapos na pagsubok ng templo ng ikalawang anghel, kailangan mo munang makapasa sa panlabas na unang "alpha" na pundasyong pagsubok. Kung hindi mo tinanggap ang pundasyon, hindi ka maaaring maging bahagi ng templong itinatayo sa ibabaw ng pundasyon; ngunit kung hindi ka kabilang sa bilang ng mga nakapasa sa naturang pundasyong pagsubok, itatayo mo ang iyong huwad na espirituwal na bahay

sa buhangin. Tinatawag ni Juan ang nasabing huwad na espirituwal na bahay na "sinagoga ni Satanas," at ni Jeremias, "ang kapulungan ng mga manunuya."

Ang utos na dalhin ninyo ang lahat ng mga ikapu at mga handog sa kamalig ay ang panloob na pagsubok kung saan ipinapataw ang selyo. Inihagis ng lalaking may panlinis ng dumi ang nalalabing bayan ng Diyos sa pinalaking sisidlan ng mga hiyas, at sa gayong paggawa ay inilalarawan Niya ang gawaing pagdadala ng lahat ng ikapu sa kamalig. Ang mga Levita ang handog na itinaas kapag ibinubuhos Niya ang pagpapala mula sa mga dungawan ng langit. Ang mga hiyas ng lalaking may panlinis ng dumi ay ang Kanyang nalalabing bayan, at sa Isaias kabanata anim ang mga nalabing iyon ay tinukoy bilang ikapu.

Nang magkagayo'y sinabi ko, Panginoon, hanggang kailan? At sumagot siya, Hanggang sa ang mga lunsod ay maging wasak na walang tumatahan, at ang mga bahay ay walang tao, at ang lupain ay lubos na tiwangwang, at ilalayo ng Panginoon ang mga tao sa malayo, at magkaroon ng malaking pagkatiwangwang sa gitna ng lupain. Ngunit gayon ma'y may matitira rito na ikasampung bahagi, at ito'y babalik, at kakanin: gaya ng punong terebinto at ng encina, na ang tuod ay nananatili sa kanila kapag inihuhulog nila ang kanilang mga dahon: sa gayo'y ang banal na binhi ang magiging tuod niyon. Isaias 6:11-13.

Itinukoy ng Panginoon, sa pamamagitan ng maraming saksi, na ang tanong na "hanggang kailan" ay tumutukoy sa batas ng Linggo, at sa talatang tatlo ng Isaias anim ay ipinapahayag ng mga anghel, "Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo; ang buong lupa ay puspos ng kaniyang kaluwalhatian." Iniuugnay ito ni Sister White sa makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo.

Habang nakikita nila [ang mga anghel] ang hinaharap, ang panahong mapupuno ng Kanyang kaluwalhatian ang buong daigdig, ang matagumpay na awit ng pagpuri ay umaalingawngaw mula sa isa patungo sa isa pa sa isang malamyos na pag-awit: "Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo." Lubos silang nasisiyahan sa pagluwalhati sa Diyos; at sa Kanyang harapan, sa ilalim ng Kanyang ngiti ng pag-apruba, wala na silang ninanais pa. Sa pagtataglay ng Kanyang wangis, sa pagtupad ng paglilingkod sa Kanya at sa pagsamba sa Kanya, ganap na naabot ang kanilang pinakamataas na mithiin. Review and Herald, Disyembre 22, 1896.

Tinukoy ng Isaias 6 ang 9/11, nang naliwanagan ang lupa sa kaluwalhatian ng unang tinig sa dalawang tinig ng Apocalipsis 18. Nang itanong ni Isaias, "Gaano katagal," natukoy ang kasaysayan ng kabanata bilang panahon mula 9/11 hanggang sa Batas ng Linggo, kung saan dumarating ang ikalawang tinig. Ipinabatid sa atin ni Isaias na sa Batas ng Linggo ay magkakaroon ng isang nalabi—na siyang ikapu. Ang nalabi ay may sangkap sa loob nila—langis sa kanilang mga sisidlan.

Nguni't gayon ma'y may isang ikasampung bahagi [ikapu] sa loob nito, at ito'y babalik at magiging pagkain: gaya ng terebinto at ng roble, na sa kanila'y nananatili ang ubod kapag inihuhulog nila ang kanilang mga dahon: kaya't ang banal na binhi ang magiging ubod nito. Isaias 6:13.

Ang "ikapu" ay yaong mga "nagsipanumbalik" bilang pagtugon sa panawagan ni Malachi, at gayon din ni Jeremias, na manumbalik. Sila ay mga punong-kahoy ng sangkatauhan, na pinagsanib sa Dibinidad (ang banal na binhi). Sila ay kakainin, sapagkat hindi lamang sila ang mga sugo, kundi sila rin ang estandarte ng mga tinapay na iwiniwagayway sa Pentekostes; sila ang mensaheng kakainin ng mga Hentil.

Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon: Kung ikaw ay manunumbalik, ay muli kitang ibabalik, at ikaw ay tatayo sa harap ko; at kung iyong ihiwalay ang mahalaga mula sa hamak, ikaw ay magiging gaya ng aking bibig: manumbalik sila sa iyo; ngunit huwag kang manumbalik sa kanila. Jeremias 15:19.

Si Jeremias ay kumakatawan sa yaong mga kumain ng mensaheng nasa kamay ng anghel, na siyang alpha at saligang pagsubok na kinakatawan ng Agosto 11, 1840, 1888, at 9/11, sapagkat sinabi niyang nasumpungan niya ang mga salita at kinain ang mga iyon.

Nasumpungan ang iyong mga salita, at kinain ko ang mga iyon; at ang iyong salita ay naging sa akin ang kagalakan at kasayahan ng aking puso: sapagkat tinatawag ang iyong pangalan sa akin, O Panginoong Diyos ng mga hukbo. Jeremias 15:16.

Si Jeremias ay tinawag sa pangalan ng Diyos nang kinain niya ang munting aklat na nasa kamay ng anghel, at ang mensaheng iyon ay nagbunga ng kagalakan at pagsasaya, sa halip na kahihyan. Kapag ibinibigay kay Jeremias ang pangalan ng Diyos, siya'y kumakatawan sa isang daan at apatnapu't apat na libo na mga taga-Filadelfia.

Ang magtagumpay ay gagawin ko siyang haligi sa templo ng aking Diyos, at hindi na siya lalabas pa; at isusulat ko sa kaniya ang pangalan ng aking Diyos, at ang pangalan ng lungsod ng aking Diyos, na siyang Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit buhat sa aking Diyos; at isusulat ko sa kaniya ang aking bagong pangalan. Pahayag 3:12.

Kinain ni Jeremias ang mensahe ng 9/11 at dinanas ang pagkadismaya ng Hulyo 18, 2020.

Hindi ako umupo sa kapulungan ng mga manunuya, ni nakigalak; umupo akong nag-iisa dahil sa iyong kamay, sapagkat pinuspos mo ako ng poot. Bakit ang aking kirot ay walang patid, at ang aking sugat ay walang kagamutan, na tumatangging gumaling? Ikaw ba'y lubos na magiging gaya ng isang sinungaling sa akin, at gaya ng tubig na natutuyo? Jeremias 15:17, 18.

Ang "kapulungan ng mga manunuya" ni Jeremias ay ang "sinagoga ni Satanas" nina Filadelfia at Esmirna, na nagsasabing sila ay mga Hudyo, ngunit hindi sila. Hindi nagalak si Jeremias sapagkat ang mensaheng kanyang ipinahayag ay huwad, na nagbubunga lamang ng kahihyan, hindi ng kagalakan. Ang "walang hanggang sugat na tumatangging maghilom" ni Jeremias ay ang tatlo't kalahating araw na nagdiriwang ang kapulungan ng mga manunuya, samantalang si Jeremias, si Moises, at si Elias ay patay sa lansangang nagdaraan sa libis ng mga tuyong buto ng mga patay. Sa gitna ng panahong iyon ng pag-aalinlangan at kawalang-katiyakan, hiniling ng Panginoon kay Jeremias na magbalik.

Kaya nga, ganito ang sabi ng Panginoon: Kung ikaw ay magbabalik-loob, muli kitang ibabalik, at ikaw ay tatayo sa harap ko; at kung ihihiwalay mo ang mahalaga sa hamak, ikaw ay

magiging gaya ng aking bibig; sila ang manumbalik sa iyo, ngunit huwag kang manumbalik sa kanila. At sa bayang ito ay gagawin kitang isang kutang pader na tansô; at sila'y makikipaglaban sa iyo, ngunit hindi sila magtatagumpay laban sa iyo; sapagkat ako'y sumasaiyo upang iligtas ka at upang ikaw ay sagipin, sabi ng Panginoon. At ililigtas kita mula sa kamay ng masama, at tutubusin kita mula sa kamay ng mabagsik. Jeremias 15:19-21.

Kung babalik si Jeremias, gagawin siya ng Diyos na isang hukbo, na inilarawan bilang isang tansong pader na lalabanan ng kapuwa 'masama' at 'kakila-kilabot,' ngunit hindi magtatagumpay laban dito. Ito ang hukbo ng mga puting kabayo na ang mga mangangabayo ay nakabihis ng mga kasuotang puting lino. Ang hukbong iyon, o ang tansong pader na iyon, ay ibinabangon kapag bumalik si Jeremias; kung at kailan niya ihiwalay ang mahalaga sa hamak. Sa Ezekiel tatlumpu't pito, ang hukbong sinasabi ni Sister White na siyang nakatitirang bayan ng Diyos ay tumitindig kapag sila'y nakabalik na. Ang nalabi ay bumabalik, at saka tumitindig bilang isang makapangyarihang hukbo, kapag kanilang inihiwalay ang mahalaga mula sa hamak at sila'y nagiging bibig ng Diyos. Narapat nilang wastong hatiin ang salita ng katotohanan, inihihiwalay ang ipa sa trigo, sapagkat ginagamit nila ang gayunding mga tuntuning pinagtibay ng kanilang ama, na isang tagagiling na dalubhasa sa paghahanda ng pinakamainam na tinapay. Kung kanilang ihiwalay ang mahalaga sa hamak; ang katotohanan sa kamalian, sila'y magiging bantay ng Diyos kapag inihiwalay ng Diyos ang masasama at ang pantas.

Tumugon si Jeremias sa tawag na magbalik noong 2023, at noong 2024 ay nadismaya siya nang humiwalay ang isang malaking pangkat sa saligang pagsubok ng Roma sa pagtatatag ng pangitain. Wastong inihiwalay ni Jeremias ang mahalaga sa hamak, ang katotohanan sa kamalian, at nagpatuloy hanggang sa panloob na pagsubok na omega sa pagbubukas ng mga durungawan ng langit. Kapag nabuksan ang mga langit, naihanda na ng Iglesiang magtatagumpay ang sarili. Nalagpasan niya ang panlabas na saligang pagsubok na alpha, at pagkatapos ay nalagpasan niya ang panloob na pagsubok na omega ng mga durungawan ng langit. Alinman ay pumapasa siya at nagiging bahagi ng hukbo ng Diyos, o siya'y hinihipan ng hangin at itinatapoy palabas ng mga durungawan. Itinatapon siya sa isang malawak na parang, gaya ni Sebna sa Isaias dalawampu't dalawa, o siya'y itinatapon sa kaha. Alinman ay itinatapon siya sa kaha, o itinatapon palabas ng Templo gaya ng ginawa ni Nehemias kay Tobias o ng ginawa ni Cristo sa mga mamamalit ng salapi. Kapag inihagis ng lalaking may brotsang pan-alis ng dumi ang mga hiyas sa kaha, ang kaha ay alinman sa Salita ng Diyos sa isang bagong balangkas ng katotohanan, o ang kaha ay ang Templo ng Diyos, na kapwa mga sagisag ni Cristo, at si Cristo ay hindi dapat hatiin.

Nahati ba si Cristo? Ipinako ba si Pablo sa krus alang-alang sa inyo? O nabautismuhan ba kayo sa pangalan ni Pablo? 1 Corinto 1:13.

Hindi hiwalay si Kristo kay Pablo. Ang Pagka-Diyos ay hindi nahiwalay sa pagkatao ni Pablo. Nang si Pablo, bilang tao, ay nagbinyag sa ngalan ng Pagka-Diyos, walang paghihiwalay, sapagkat ang taong sugo ay nakasanib sa mensaheng mula sa Pagka-Diyos. Si Pablo ay kaisa sa Pagka-Diyos, gaya ng katiyakang si Efraim ay kaisa sa mga diyos-diyosan nito.

Yaong mga nasa panaginip ni Miller na inihagis sa templo (kaha) ay ang mga ikapu ng Malakias 3 na dapat dalhin sa bahay-imbakan, kung saan ang pagkain ay iniimbak at ipinamamahagi. Ang

bahay-imbakan na iyon ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, o, gaya ng sinabi ni Pedro, "isang bahay-espirituwal, isang banal na pagkasaserdote." Ang kaha ang bahay-espirituwal at ang mga hiyas ang pagkasaserdote. Dahil dito, itinala ang panaginip ni Miller sa pahina "81," isang sagisag ng Dibinong Dakilang Saserdote na pinagsama sa walumpung makataong saserdote.

Sa panaginip ni Miller, ang lalaking may brotsang panlinis ay naglalarawan ng pagdadala ng mga hiyas (na siyang mga ikapu ni Isaias at mga handog ni Malakias), kapag Kanyang inihahagis ang mga hiyas sa templo, na siyang kamalig, na siya ring kaha. Madalas ay may dalawang tanong na kaugnay ng ikalawang anghel, at ang pagsubok na omega ay ang ikalawang anghel na may kaugnayan sa pagsubok na alpha at sa ikatlong litmus test. Ang panawagan ay magbalik, at ang pagbabalik ay ipinakikita sa pamamagitan ng pagdadala ng lahat ng mga ikapu at mga handog sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa Kanyang bahay. Ang dalawang tanong dito ay: ano ang "pagkain?" at ano ang "kamalig?"

Ang pagpapasya kung ang mga hiyas ay mga mensahero o kung ang mga hiyas ay ang mensahe ang magtatakda kung paano sasagutin ang dalawang tanong na iyon. Kung mga mensahero ang tinutukoy, sila ang ikapu na bumubuo sa templo, ang templong laging itinatayo sa ikalawang hakbang. Kung mensahe naman, ito ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na dinadala sa kasakdalan bilang batong-pangwakas ng templo, at ng pagpapalakas ng mensahe ng ikalawang anghel.

At sinabi, Dahil dito iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina, at makikipisan sa kaniyang asawa; at silang dalawa ay magiging isang laman? Kaya nga hindi na sila dalawa, kundi isang laman. Kaya't ang pinag-isa ng Diyos ay huwag paghiwalayin ng tao. Mateo 19:5, 6.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ipinabalik sa akin ang pagtingin sa pagpapahayag ng unang pagparito ni Cristo. Si Juan ay sinugo sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ihanda ang daan para kay Jesus. Yaong mga tumanggi sa patotoo ni Juan ay hindi nakinabang sa mga turo ni Jesus. Ang kanilang pagsalungat sa mensaheng nagpauna sa Kaniyang pagdating ay naglagay sa kanila sa kalagayang hindi nila madaling matanggap ang pinakamalakas na katunayan na Siya ang Mesiyas. Pinangunahan ni Satanas ang mga tumanggi sa mensahe ni Juan na magpatuloy pa, hanggang sa tanggihan at ipako sa krus si Cristo. Sa paggawa nito, inilagay nila ang kanilang mga sarili sa kalagayang hindi nila matatanggap ang pagpapala sa araw ng Pentecostes, na sana'y nagturo sa kanila ng daan patungo sa makalangit na santuwaryo. Ipinakita ng pagkapunit ng tabing ng templo na ang mga hain at mga ordinansa ng mga Judio ay hindi na tatanggapin. Naialay na at tinanggap na ang Dakilang Hain, at ang Espiritu Santo na bumaba sa araw ng Pentecostes ay inakay ang mga isipan ng mga alagad mula sa makalupang santuwaryo tungo sa makalangit, kung saan si Jesus ay pumasok sa pamamagitan ng Kaniyang sariling dugo, upang ibuhos sa Kaniyang mga alagad ang mga kapakinabangan ng Kaniyang pagbabayad-sala. Ngunit ang mga Judio ay naiwan sa lubos na kadiliman. Nawala sa kanila ang lahat ng liwanag na sana'y kanilang tinaglay tungkol sa panukala ng kaligtasan, at patuloy pa rin silang nagtiwala sa kanilang walang-kabuluhang mga hain at mga handog. Pumalit na ang makalangit na santuwaryo sa makalupang, ngunit wala silang kaalaman sa pagbabagong

iyon. Kaya't hindi nila natamo ang mga kapakinabangan ng pamamagitan ni Cristo sa banal na dako.

Marami ang tumitingin nang may hilakbot sa naging landas ng mga Hudyo sa pagtangga at pagpako kay Cristo; at habang binabasa nila ang kasaysayan ng Kaniyang kahiya-hiyang paglapastangan, inaakala nilang iniibig nila Siya, at na hindi sana nila Siya ikinaila gaya ni Pedro, ni ipinako Siya sa krus gaya ng ginawa ng mga Hudyo. Ngunit ang Diyos na bumabasa sa mga puso ng lahat ay isinailalim sa pagsubok ang pag-ibig para kay Jesus na kanilang inaangking nadarama. Ang buong langit ay nagmasid nang may sukdulang masidhing interes sa pagtanggap sa unang mensahe ng anghel. Subalit marami na nag-angking umiibig kay Jesus, at nagluha habang binabasa ang salaysay ng krus, ay kinutya ang mabuting balita ng Kaniyang pagparito. Sa halip na tanggapin ang mensahe nang may kagalakan, ipinahayag nila na iyon ay isang pagkakalinlang. Kinapootan nila ang mga umiibig sa Kaniyang pagpapakita at itiniwalag sila mula sa mga iglesia. Ang mga tumanggi sa unang mensahe ay hindi napakinabangan ng ikalawa; ni hindi rin sila napakinabangan ng sigaw sa hatinggabi, na dapat sanang naghanda sa kanila upang makapasok, kalakip ni Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya, sa Kabanal-banalang Dako ng makalangit na santuwaryo. At sa pagtangga sa dalawang naunang mensahe, lubhang nadiliman ang kanilang unawa anupa't wala silang nakikitang liwanag sa mensahe ng ikatlong anghel, na nagtuturo ng daan patungo sa Kabanal-banalang Dako. Nakita ko na kung paanong ipinako ng mga Hudyo si Jesus, gayon din ipinako sa krus ng mga iglesiang sa pangalan lamang ang mga mensaheng ito, at kaya wala silang kaalaman sa daan patungo sa Kabanal-banalang Dako, at hindi nila mapapakinabangan ang pamamagitan ni Jesus doon. Gaya ng mga Hudyo na nag-aalay ng kanilang mga walang-kabuluhang handog, inihahandog nila ang kanilang mga walang-kabuluhang panalangin sa dakong iniwan na ni Jesus; at si Satanas, na nalulugod sa pandarayang ito, ay nagpapakunwaring relihiyoso at inaaakay ang mga isip ng mga nag-aangking Kristiyano patungo sa kaniyang sarili, na kumikilos sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan, ng kaniyang mga tanda at mga kababalaghang sinungaling, upang itali sila sa kaniyang silo. *Early Writings*, 259-261.